

вóреха прoтíвно, пон8дýхсе да потráсimъ с8дз oú Кéсаpа, но нé защò йmaхъ nамéренїе да наклéвetимъ нéцю сboйатz народz.

20 За таа прóчee причина вы oúмoлiхъ да вы вíдимъ, и да се разговórimъ сx вáсъ: защóто заради надéжда та 'Isráileva ѣзъ самъ вжрзанъ сx тiа веpíги.

21 Я фнй м8 рéкоха: нé нito писmо прíáхme за тéбе ѿ 'I8дéи тe, нito нéкoй ѿ братiя тa дойдè и споменà, илi говорi нéцю злò за тéбе.

22 Но мóлиme te (да ни káжешъ) да чвeme ѿ тéбе сa-magò цю мыслишъ тi: защóто знáeme че за таа ёресъ сéкаde гoвóratz прoтíви.

23 И като м8 ѿпредéлиха єдíнъ дéнь, дойdóха при нéго мнозíна въ страннопрíéмница тa: кóито по8чáваше за цár-стvo то Бжíe, и oубérávаше ги за 'Isc8ca ѿ закónatз Mwü-сéовъ и ѿ прорóцы тe, ѿ оутринь тa дori до вечерь тa.

24 И єднъ ѿ нíхъ се oубé-рávаша на д8мы te m8, а дрѓи не вéроваша.

25 И понéже бéха несоглá-сни помежд8 сéке, ѿхóждаха сi, като имъ рéче Пáнелz

єднò слóво, защò добрè є рéклz ѿхъ стый чрезъ прорóка Исáиа на наши te фtци,

26 Когáто є прoд8мáлz: идi къ тóм народz, и речи: со слóшанъ ще да чвete, и не ѡшéte да раз8мéкete: и като глé-дате, ще да вíдите, и не ѡшéte да вíдите.

27 Защóто ѿтлжst є скрд-цé то на-tíа людíе, и сx oú-ши тe сi тéшко слóшатz, и сx фчí тe свой сa вaжмáли: за да не вíдатz сx фчí тe, и да не раз8мéкятz сx скрдцé то, и да се ѿбжрнатz да ги исцéлимъ.

28 Да знáete прóчee защò спасéнїе то Бжíe на газýчни-ци te сe пратi, и фnй ще да чватz.

29 И като ѹзréче тóй тiа словеса, ѿидóха сi 'I8дéи тe, и ймаха голéмо прéкniе по межд8 сi.

30 Я Пáнелz седé тámъ цé-лы д8вé годíны со свое то сi ѹждивéнїе, и прíймаше сíчки te кóито дохóждаха кодz нéго,

31 И проповéд8ваше цár-стvo то Бжíe, и oучеше за Господа нашего 'Isc8ca Хрë-стà, со всáко дерзвовéнїе не-возбрáни.